

יוחקה ז"ל

<p>אמא ביקשה ממני, שאני לא אדבר עליך ועליה ואת זה אני אשאיר לנו. אבל אני מוכרח בכל זאת מילה אחת עליכם ואיך כל מי שראה אותם יחד ידע שיש פה המון אהבה.</p> <p>ועכשיו, אנחנו פה, הילדים, הנכדים וכולם, ננסה לחבק את אמא למרות שבטוח לא נעשה את זה טוב כמוך.</p> <p>תשמור עלינו שומי, ואם יש מקום שיושבים בו האנשים הטובים היכן שנמצאים אלה שמגיעה להם שלווה, אני בטוח שאתה נמצא בו.</p> <p>עידן</p>	<p>שומי</p> <p>בחיים עוד לא כתבתי הספד וכשחשבתי מה אני אגיד על אבא שלי אמרתי מיד שבטוח הוא לא היה רוצה שנגיד שום דבר.</p> <p>ובעצם, כל האנשים הרבים האלה מסביבי יעידו יותר מאלף מילים איזה איש ענק היית.</p> <p>אלה שהכירו אותך עוד מהפלמ"ח, אחר כך מהקיבוץ מהעשייה בעמק וכמובן המשפחה. ובעצם, מכל התחנות שעברת.</p> <p>בכל אחת מהן השארת חברות אנשים שידעה, שעל יוחקה גרינבאום אפשר לסמוך. שיש מי שקודם עושה, מי שעבד הכי קשה, מי שתרים הכי הרבה ומי שבעיקר לא התלונן ולא אמר אף פעם מילה.</p> <p>ו-15 השנים האחרונות יעידו על כך יותר מכל. אני זוכר איך אמא הכינה אותנו לתוצאות של הנכות שלך ואני, שהייתי בן 15, לא הצלחתי ולא רציתי להבין.</p> <p>ואז גם הסתבר לי שנשארת אותו איש. וראיתי איך עם יד אחת, הקלנועית והאוטו, המשכת קדימה ולא עצרת לשנייה. אף פעם לא שמענו מילה של תלונה, מילה של כאב. אף פעם לא ביקשת עזרה למרות שנורא רצינו לעזור. רק המשכת ועשית ועשית ועשית.</p> <p>בלי לדבר הרבה עם מבט כזה בעיניים שאומר "אני יודע". מאז יום שישי אני שומע מאנשים עוד ועוד סיפורים. על איך שטיפלת בענייני הבטיחות במלחמת ההתשה ועל איך שישבת עם הירדנים לדבר על המים, עוד לפני שמישהו בכלל חשב על הסכם שלום. וגם על איך שעד היום האחרון ירדת כל בוקר לנהריים, כדי לראות שגם שם הכל בסדר.</p>
	